

תוכן עניינים

שער א': הגדרות - סעיף 1 לחוק	1
פרק א': כללי	1
פרק ב': ההלכה הפסוקה	5
1. תובע עלה לארגז המשאית על-מנת לפרוק מטען של מוטות ברזל אשר היו מאוגדים בצורת פירמידה באמצעות חיבורם למנוף שהופעל על-ידי משאית סמוכה אחרת. לאחר שעלה על ארגז המשאית וטיפס על-פירמידת המוטות, הבחין כי חלק מהמוטות מתחילים להתפזר, ולכן החל לרדת בבהילות מתחילת הפירמידה לארגז המשאית וממנה לרצפה. במהלך ירידתו מהמשאית נפל ונפצע. בית-משפט קבע שחוק פיצויי לנפגעי תאונות דרכים אינו חל	5
2. נפילה מאמבולנס - אינה תאונת דרכים	18
3. במסגרת קדם המשפט סיפרה התובעת כי התאונה אירעה כאשר הגיעה בבוקר לגן עם בנה. התובעת החנתה את הרכב ברחבת הכורכר הסמוכה לגן, יצאה מהרכב וסגרה את דלת הנהג. אז פנתה התובעת להוציא את בנה שישב בכסא בטיחות במושב שמאחורי מושב הנהג. התובעת הוציאה את בנה מהרכב ובעודה פוסעת מספר פסיעות על-מנת להתרחק מהרכב באופן שניתן יהיה לסגור את הדלת, נפלה עם בנה - נקבע כי זו לא "תאונת דרכים"	22
4. תובע טען כי נחבל באגודל יד ימין מדלת הנהג אשר נסגרה על כף ידו עקב משב רוח חזק, בעת שניסה להיכנס לרכב המבוטח בביטוח חובה על-ידי הנתבעת	32
5. אזרח הבחין בפעוט נופל מרכב נוסע. הוא יצא מרכבו שלו, רץ לכיוון הפעוט, זינק לעברו, מעד על הכביש ונפגע באופן משמעותי, אך לא לפני שהספיק למנוע מרכב נוסף לפגוע בפעוט. לפעוט שלום. מעשיו של האזרח ראויים להערכה רבה, אך האם הוא גם זכאי לפיצוי על פגיעתו, מכוח חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים?	38
6. המערער, אשר עסק בגיזום עצים עד למועד התאונה, עבד ביום התאונה בגיזום באזור ירושלים. המערער עמד על במה שהורמה באמצעות מנוף שנישא על גבי משאית, ולאחר שהמנוף התיישר ביקש להתחיל לגזום את אחד העצים במקום. אלא שאז התהפכה המשאית על-צידה בעקבות כניסת רגל מייצבת שלה לבולען, וכתוצאה מכך נפל המערער מגובה רב ונחבל קשות	51

7. התובע החל בנסיעה לעבר הלקוח הבא ואז שמע לטענתו רעש של תזוזה בארגז המשאית. התובע השאיר את המנוע של המשאית מונע ועלה בחזרה על המשאית, שם הבחין כי המנוף הקטן (מעין מלגזה חשמלית המאפשרת העמסת סחורה במשאית והובלתה לחנות) זו ממקומו. התובע החזיר את המנוף הקטן למקום וכאשר ביקש לרדת מהמשאית ולהמשיך בנסיעה, נפל מהמשאית 64

8. במסגרת עבודתו של התובע אצל נתבעת 1, התבקש התובע להביא בורג לפועל אחר אשר עסק אותה עת בתיקון במת הרמה כבדה, השוקלת מעל כ- 2 טון, אשר הורמה בשיפוע לגובה על שיני מלגזה, אשר שימשה כעמדת עבודה לצורך תיקון המלגזה. תוך כדי שהבמה מונחת על שיני המלגזה, לפתע החלה הבמה מחליקה משיני המלגזה ונופלת. התובע ניסה להימלט אך נפגע מהבמה ונפגע כתוצאה מכך קשות בראשו, בפניו ובגבו 76

9. במסגרת עבודתו של התובע בטילוף בקר, בעת שהתובע שיחרר את רתימת העגלה לרכב חזרה העגלה לוו הגרירה ונפלה על ידו של התובע 91

שער ב': הגבלת זכאותם של נפגעים 103

פרק א': כללי 103

פרק ב': ההלכה הפסוקה 105

1. אין תחולה להחרגה לפי סעיפים (2)7 ואף (3)7 לחוק, נובע שלעזובן המנוח (יורשיו) קנויה הזכות לפיצוי לפי החוק ולא רק לתלויים 105

2. על-מנת שהתובע יוכיח זכאותו על-פי חוק הפלתי"ד, די להוכיח כי נעשה שימוש ברכב מנועי, וכי התאונה אירעה במהלך השימוש ברכב, וכי נגרמו לו עקב כך נזקי גוף. מי שטוען לחריגים הקבועים בסעיף 7 לחוק על כל סעיפי-המשנה שבו עליו הנטל 141

3. סעיף (3)7 לחוק מגביל את זכאותו לפיצויים של נפגע תאונות דרכים שנהג ללא רישיון תקף, אף אם היתה בבעלותו פוליסת ביטוח, למעט במקרה שרישיונו פג מחמת אי-תשלום אגרה. זאת, במטרה להעניש ולהרתיע את מי שנוהגים ללא רישיון ומגדילים בכך את הסיכונים שבדרכים. התפיסה המונחת ביסודו של סעיף (3)7 לחוק היא, שנהיגה ללא רישיון נהיגה מתאים יוצרת סיכונים מיוחדים, ואין הצדקה לפצות את מי שיצר את הסיכון המיוחד בעצמו 142

4. נטען כי התובע היה נוסע תמים ויש בידי עילת תביעה נגד קרנית, כך שהוא מנוע מלהגיש תביעה נגד שומרה ונגד הנתבע 153

שער ג': זכות החזרה של קרנית 167

פרק א': מבוא 167

פרק ב': ההלכה הפסוקה 169

1. מדובר בתובע תם-לב אשר זכאי להגנת סעיף 7א לחוק הפיצויים. התובע נהג במסגרת עבודתו; ברכב שנמסר לו על-ידי בני הזוג סבך - מעסיקיו, ובהנחייתם; ואשר לא ידע על היעדרו של ביטוח חובה המכסה את נהיגתו ברכב; ואשר אדם סביר במקומו לא היה יודע, כי בניגוד למצג שהשתקף מצילום התעודה שהונח ברכב, למעשה אין כיסוי ביטוחי לנהיגתו ברכב. לאור האמור, התמלאו בענייננו שלושת התנאים הקבועים בסעיף 7א לחוק הפיצויים. על-כן, קמה חבותה של קרנית לפצות את התובע בגין הנזקים שנגרמו לו עקב התאונה169

2. לטענת קרנית במועד התאונה היה התובע הנהג ו/או המחזיק, ו/או "עושה השימוש" ברכב, בעצמו, ו/או ביחד עם נתבע 1, ו/או מתיר השימוש ברכב לנתבע 1, ביודעו כי השימוש ו/או הנהיגה ברכב נעשה ללא כיסוי ביטוחי תקף, ועל-כן הוא נעדר כל זכאות כלפי הקרן על-פי הדין ו/או בכלל. התביעה נדחתה.169

שער ד': המומחה הרפואי - סעיף 6א לחוק183

פרק א': כללי183

פרק ב': ההלכה הפסוקה185

1. כידוע, הדרך היחידה העומדת לנפגע להוכחת טענותיו שברפואה במסגרת תביעה על-פי חוק הפלת"ד, הוא באמצעות מינוי מומחה רפואי מטעם בית-המשפט185

2. פסילת חוות-דעת של רופא תעסוקתי189

3. בקשה לחקירת מומחה טרם משלוח שאלות הבהרה194

4. מינוי מומחים נוספים197

5. מהי חוות-הדעת המחייבת200

6. מינוי מומחה אורטופד - בקשה התקבלה208

7. ראיות לסתור212

8. מינוי מומחה לאורטופדיה ולעניין קיצור תוחלת החיים217

שער ה': העברת מסמכים למומחה221

פרק א': כללי221

פרק ב': ההלכה הפסוקה223

1. המבחן לצורך הקביעה האם מסמך רפואי הוא חוות-דעת אם לאו אינה תלויה בזהות מי שערך את המסמך אלא בתוכנו223

2. פסילת מסמכים שיש לראותם כחוות-דעת228

3. מינוי רופא לפסיכיאטריה וצירוף מסמך חדש231

שער ו': קביעת דרגת נכות על-פי דין אחר237

פרק א': כללי237

פרק ב': ההלכה הפסוקה239

1. הדרך לסתור את קביעת המל"ל היא באמצעות ראיות לסתור239

2. בקשה לפסילת מומחה עקב קביעת המל"ל - בקשה נדחתה 244

3. בקשה לסתור - הבקשה נדחתה - בהתאם לפסיקה, יש ליתן היתר להבאת ראיות לסתור במקרים מיוחדים וחריגים בלבד 248

4. קבלה חלקית של בקשה לסתור - אף כאשר מובאת חוות-דעת על-ידי מומחה רפואי הסותרת את קביעת הוועדה הרפואית, אין בכך די - כדי להתיר הבאת ראיות לסתירת קביעת הנכות על-ידי הוועדה, זאת מאחר ו"פריצת סכר" זה, יכול להוביל למצב בו מטרת סעיף 6 לחוק תתרוקן מתוכו, שכן יהיה ניתן לסתור בנקל את קביעת המל"ל חדשות לבקרים. מכאן, שאין לדרוש מבית-המשפט לבקר מסקנות הוועדה הרפואית, בעניין שבמומחיותה של הוועדה 250

5. בקשת הנתבעת, כי בית-המשפט יתיר לה הבאת ראיות לסתור את קביעת אגף השיקום של משרד הביטחון במסגרתו הכיר בנפגע כנכה צה"ל בעל נכות צמיתה בשיעור 30% בגין PTSD והגבלה ניכרת בכושר התפקוד לפי סעיף 37(5)א) לתקנות המוסד לביטוח לאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956 - הבקשה נדחתה 262

6. הלכה היא כי התערבות בהחלטות הנוגעות למינוי מומחים או ההוראות הניתנות למומחים הן בגדר החלטות ביניים וככאלו תטה ערכאת הערעור שלא להתערב בעניינן 269

7. ראיות לסתור - טענה שלא נלקח בחשבון עברו הרפואי - היתר להבאת הראיות לסתור עשוי להינתן במקרה שבו וועדה רפואית לא נתנה דעתה להשפעות אפשריות של אירועים קודמים על סוגיית הקשר הסיבתי - הבקשה התקבלה 276

8. אכן יש מקום לחשש כי בעת קבלת ההחלטה בדבר שיעור נכותו של התובע, לא עמד בפני הוועדה הרפואית ו/או המומחה היועץ מכלול המידע הרלוונטי הנוגע להיקף וטיב עברו הרפואי של התובע בהתייחס למישור הנפשי 281

9. בקשת המבקשת להתיר לה הבאת ראיות לסתור את קביעות הוועדה הרפואית של משרד הביטחון אשר קבעה לנפגע נכות בתחום הנפשי בשיעור של 30% בגין פגיעתו בתאונת דרכים במועד שבו הנפגע שירת בצה"ל, לאחר שנמצא כי הוא סובל מ"הפרעה דו קוטבית" (מחלה ביפולארית) - הבקשה נדחתה 286

10. בקשה למינוי מומחים ומנגד בקשה להבאת ראיות לסתור - הבקשות התקבלו 294

שער ז': תשלום תכוף - הגדרה ומהות 301

פרק א': כללי 301

פרק ב': ההלכה הפסוקה 303

1. על המבקש תשלום תכוף לפרט את ההוצאות הדרושות לו, אולם, בית-המשפט לא נכנס לעומקן של המחלוקות בשלב זה אלא בהתקיים ספק של ממש בעצם זכאותו של הנפגע 303

2. ניתן לקבע כי עדות המבקשת בדבר נחיצות הטיפול הרפואי לא נסתרה, ולכל היותר המחלוקת מצומצמת לשיעור ההוצאה וגובה הסכומים שמתבקשים ובמסגרת הפרטית..... 303

3. תשלום תכוף לצורכי מחיה..... 303

4. דחיית הבקשה לתשלום תכוף במקרה הזה תעשה אי-צדק משמעותי עם הקטינה ועם צרכיה - בית-המשפט סבר כי גם אם היו קשיים בהוכחת הבקשה יש מקום לפסוק לה סכום על-פי שיקול-דעת ובמיוחד לאור חוות-הדעת של המומחה..... 304